Dosarul nr.3-2335/2023
2-23121021-12-3-21082023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

18 martie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Codreanu Nicolae împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și a răspunsului cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Codreanu Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și a răspunsului cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023.

În motivarea cererii a invocat faptul că, în fapt, la data 29.05.2023 conform procesului-verbal de reverificare a declaraţiei vamale ***** din aceeaşi dată s-a stabilit că reclamantul nu a respectat condiţiile stabilite de cadrul normativ prin darea în folosinţă persoanei terţe a mijlocului de transport importat şi s-a decis de a calcula şi încasa de la acesta a obligaţii vamale datorate în sumă totală de 76 813, 96 lei, dintre care PV-154,56 lei, accize-76 515 lei şi TV25-143, 56 lei.

Indică că în procesul-verbal sus-indicat se menţionează că la data de 27.11.2020 ora 20:57 mijlocul de transport ce îi aparţine în drept de proprietate a efectuat o traversare a frontierei de stat prin postul vamal 2010 Sculeni în direcţia ieşire la volanul căruia se afla în calitate de şofer persoana fizică Turchin Ilie, direcţia ieşire/intrare la 27.11.2020.

Declară că la 09.06.2023 a adresat către Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal dezacordul cu procesul-verbal întocmit.

Iar la data de 16.06.2023 i-a fost expediat răspuns la dezacord prin care a fost menţinut procesul-verbal de reverificare, totodată fiind ataşată şi decizia de regularizare ***** din 15.06.2023 prin care s-a dispus încasarea din contul său a obligaţiilor vamale în mărime de 101 783,48 lei.

Susține că cu decizia de regularizare ***** din 15.06.23 nu a fost de acord, la 23.06.2023 contestând-o la Serviciul Vamal.

La 26.07.2023 a recepţionat răspuns la contestaţie din 23.06.2023 prin care a fost informat că acţiunile organului vamal sunt legale şi întemeiate, iar motive pentru satisfacerea contestaţiei nu există. Relevă că nu a încrediţat automobilul lui Turchin Ilie nici altei persoane şi nu a cunoscut despre faptul că automobilul său a traversat frontieră fără ştirea sa. Invocă că de la 20.11.2020 până la 08.12.2020 a fost internat în secţia urologie Spitalul oncologic, fapt dovedit prin extrasul din fişa medicală a bolnavului de staţionar *****.

Relevă că fiul său l-a dus la spital şi a parcat automobilul la o parcare în apropierea spitalului în care era internat și este dubios faptul că unui autoturism cu destinaţie specială i-a fost permis să traverseze frontiera de stat iar Serviciul vamal verificând actele a permis autoturismului cu *****-autoturism cu destinaţie special să traverseze frontiera la volanul căreia se afla altă persoană terţă decât cele prevăzute de Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 20. 04.2016.

Menționează că în paşaportul tehnic al automobilului Volksvagen Passat, ***** este indicat ca automobilul este cu destinaţie specială și eronat şi fără probe, este şi concluzia organului vamal, precum că în urma efectuării importului în regim vamal 4200 975 a mijlocului de transport de model Volksvagen Passat, şasiul nr. *****, a.f 2008, capacitatea cilindrică-1968 cm3, diesel, greutatea 1594,00 kg în perioada exploatării acesta a fost transmis în folosinţă unei persoane terţe identificate la traversarea frontierei de stat prin postul vamal 2010 Sculeni care se afla în calitate de şofer, Turchin Ilie, direcţia ieşire/intrare la 27.11.2020.

Susține că autoturismul în astfel de situaţii a ieşit din posesia sa fără exprimarea voinţei sale, iar organul vamal a permis ca asemenea autoturism cu destinaţie specială fără acordul proprietarului să iasă din ţară, iar în certificatul de înmatriculare a autoturismului este indicat că este autoturism cu destinaţie specială şi la fel este indicat şi proprietarul acestuia care sunt eu, Codreanu Nicolae şi nu Turchin Ilie. Relevă că organul vamal nu a cercetat circumstanţele cazului, dar eronat concluzionează că eu am pus la dispoziţie altor persoane bunul importat cu facilitate fiscală şi vamală afferent formularului tipizat TV-14, chitanţa seria***** cu numărul de înregistrare ***** din 10.11.2020 confirmându-se riscul de dare în folosinţă sau posesie, circumstanţă reglementată de art.103 alin. (1) pct. 24, art. 28 lit.z) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97 şi pct 11 lit.b) din nota la anexa 2 la aceeaşi lege, art. 20 alin. (4) din Codul vamal şi art. 49 alin. (3) din Legea nr. 60/2012, Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 20.04.16.

Afirmă că automobilul a traversat hotarul la 27.11.2020, iar procesul-verbal de reverificare a declaraţiei vamale a fost întocmit abia la 25.05.23, astfel consideră că termenul de verificare a încălcării date este depăşit.

Prin răspunsul la contestaţie ***** CV se invocă încălcarea art. 202^2 alin.(5) Cod vamal: “ în cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale, or, singur biroul vamal menţionează că prin declaraţia pe propria răspundere a mea datată din 12.12.2019 şi întocmită conform anexei nr. 2 a Regulamentului aprobat prin HG nr. 474/2016, am declarat că mă oblig să utilizez mijlocul de transport nemijlocit conform destinaţiei finale, să nu comercializez, transmit în arendă, locatiune, uzufruct, leasing operaţional sau financiar

mijlocul de transport importat până la expirarea termenului de 5 ani de la data beneficierii de scutirea respectivă.

Reiterează că la acea data când automobilul său ieşea din ţară 27.11.2020, se afla în spitalul oncologic, fapt confirmat prin fişa medicală anexată la dezacordul cu procesul-verbal, iar fiul l-a transportat la spital şi tot el a mers să îi cumpere medicamente din România, care sunt foarte costisitoare şi nu se găsesc în țară.

Declară că nu a ştiut că fiul său a transmis automobilul altei persoane necunoscute.

Prin urmare solicită Codreanu Nicolae împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova anularea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și a răspunsului cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023.

În ședința de judecată reclamantul reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul Serviciului Vamal nu s-a prezentat, fiind citat legal însă la dosar este anexată referința privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, decizia de regularizare ***** din 15.06.2023, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și răspunsul cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a

renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *admisă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se atestă că reclamantul Codreanu Nicolae dispune de afecțiuni ale aparatului locomotor şi locuieşte în r-nul Edineț, s. *****.

Se reține că Biroul Vamal Centru, Secţia control ulterior, în baza Codului Vamal s-a efectuat în perioada 02.05.2023-11.05.2023 control ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale planificate vizînd: Verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar favorabil şi respectării destinaţiei finale, la persoana fizică Codreanu Nicolae, înregistrată la Agenţia Servicii Publice.

În cadrul verificării corectitudinii acordării tratamentului tarifar favorabil cod „975”, acordat, conform art. 28 lit. z) pct.1 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97, art. 124 alin. (14) pct. 1) din Codul Fiscal, a fost iniţiat controlul ulterior prin reverificarea declaraţiei vamale, asupra Formularului tipizat TV- 14 Chitanţa seria ***** cu numărul de înregistrare ***** din 10.11.2020, depus de către Codreanu Nicolae (persoana cu dizabilităţi ale aparatului locomotor), domiciliată în r-nul Edineţ, sat. *****, cod poştal MD-7115, la importul ”mijlocului de transport de model Volkswagen Passat, şasiu nr. *****, anul fabricării 2008, capacitatea cilindrică 1 968 cm3, diesel, greutatea 1.594,00 kg, declarat la codul tarifar *****7, procurat din Bulgaria, cu valoarea în vamă în mărime de 38 640,00 lei”.

În rezultat autoritatea publică pîrîtă a constatat că: la momentul declarării autoturismului, pentru beneficiere de tratamentul tarifar favorabil cod scutire ”975”, de către reprezentantul legal a cetăţeanului Codreanu Nicolae, au fost prezentate următoarele acte: copia buletinului de identitate a cet. Codreanu Nicolae cu nr. A26012786 eliberat de Agenția Servicii Publice la data de 18.05.2000, certificatul confirmativ de la Direcţia Asistenţă Socială şi Protecţie a Familiei, Consiliul raional Soroca nr. 1906 din 27.10.2020. privind „solicitarea beneficiarului de a renunţa la compensaţie în schimbul facilităţilor fiscale şi vamale, declaraţia pe propria răspundere a beneficiarului f/nr din 10.11.2020, contract de vînzare/cumpărare a mijloacului de transport f/nr din data de 04.11.2020, certificat de înregistrare al autoturismului nr.*****, eliberat de către Republica Bulgaria.

Prin urmare în baza documentelor prezentate pe numele lui Codreanu Nicolae a fost întocmit formularul tipizat TV-14 Chitanţiera seria ***** cu numărul de înregistrare ***** din 10.11.2020.

Se reține că la data 29.05.2023 conform procesului-verbal de reverificare a declaraţiei vamale ***** din aceeaşi dată s-a stabilit că reclamantul nu a respectat condiţiile stabilite de cadrul normativ prin darea în folosinţă persoanei terţe a mijlocului de transport importat şi s-a decis de a calcula şi încasa de la acesta a obligaţii vamale datorate în sumă totală de 76 813, 96 lei, dintre care PV-154,56 lei, accize-76 515 lei şi TV25-143, 56 lei, totodată se menţionează că la data de 27.11.2020 ora 20:57 mijlocul de transport ce îi aparţine în drept de proprietate a efectuat o traversare a frontierei de stat prin postul vamal 2010 Sculeni în direcţia ieşire la volanul căruia se afla în calitate de şofer persoana fizică Turchin Ilie, direcţia ieşire/intrare la 27.11.2020.

La 09.06.2023 reclamantul a adresat către Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal dezacordul cu procesul-verbal întocmit.

Iar la data de 16.06.23 i-a fost expediat răspuns la dezacord prin care a fost menţinut procesul-verbal de reverificare, totodată fiind ataşată şi decizia de regularizare ***** din 15.06.2023 prin care s-a dispus încasarea din contul său a obligaţiilor vamale în mărime de 101 783,48 lei.

La 26.07.2023 reclamantul a recepţionat răspuns la contestaţie din 23.06.2023 prin care a fost informat că acţiunile organului vamal sunt legale şi întemeiate, iar motive pentru satisfacerea contestaţiei nu există. Relevă că nu a încredinţat automobilul lui Turchin Ilie nici altei persoane şi nu a cunoscut despre faptul că automobilul său a traversat frontieră fără ştirea sa. Invocă că de la 20.11.2020 până la 08.12.2020 a fost internat în secţia urologie Spitalul oncologic, fapt dovedit prin extrasul din fişa medicală a bolnavului de staţionar *****.

În conformitate cu normele invocate, precum şi în conformitate cu prevederile ***art. 49 din Legea privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilităţi nr. 60 din 30.03.2012***

(1) Compensaţia pentru călătoriile în transportul în comun urban, suburban şi interurban (cu excepţia taximetrelor) şi compensaţia anuală pentru cheltuielile legate de serviciile de transport formează compensaţia pentru serviciile de transport.

(2) Compensaţia pentru serviciile de transport se acordă persoanelor cu dizabilităţi locomotorii, persoanelor cu dizabilităţi severe şi accentuate, copiilor cu dizabilităţi, precum şi persoanelor care însoţesc persoane cu dizabilităţi severe sau copii cu dizabilităţi, cel puţin o dată în trimestru, la locul de reşedinţă, din bugetul de stat, prin transferuri cu destinaţie specială către bugetele unităţilor administrativ-teritoriale de nivelul al doilea.

(3) Persoanele cu dizabilităţi ale aparatului locomotor pot alege, la cerere, în schimbul compensaţiei prevăzute la alin.(2), dreptul de a importa, o dată la 5 ani, cu scutire de drepturi de import, un mijloc de transport destinat transportării lor, clasificat la poziţia tarifară 8703 (cu capacitatea cilindrică a motorului de pînă la 2500 cm^3 inclusiv), indiferent de termenul de exploatare, conform prevederilor Codului vamal, ale Codului fiscal şi ale Legii nr.1380/1997 cu privire la tariful vamal.

Se permite conducerea mijloacelor de transport introduse în condiţiile menţionate la art.124 alin.(14) lit.a) din Codul fiscal, art.28 lit.z) prima liniuţă din Legea nr.1380/1997 cu privire la tariful vamal şi art.20 alin.(4^1) lit.a) din Codul vamal doar de către persoanele cu dizabilităţi ale aparatului locomotor sau de către persoanele abilitate cu atribuţii de însoţire/îngrijire a acestora, în condiţiile stabilite de Guvern. Conducerea mijloacelor de transport destinate transportării persoanelor cu dizabilităţi de către alte persoane decît cele

menţionate mai sus şi fără respectarea condiţiilor stabilite de Guvern, pe perioada aflării acestora în posesia şi folosinţa persoanelor cu dizabilităţi ale aparatului locomotor, se sancţionează conform legislaţiei în vigoare.

(4) Modul de acordare şi mărimile compensaţiei, care diferă în funcţie de categoria beneficiarilor, se stabilesc de către Guvern.

Conform ***art. 202[2] Cod Vamal,***

(1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

(2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern.

(3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

(4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare.

(5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Totodată, a fost invocată nerespectarea destinaţiei finale a bunului importat, odată cu oferirea mijlocului de transport în folosință nepermanentă fiului reclamantului.

Conform ***art. 20 Cod Vamal,***

(1) Anumite mărfuri şi mijloace de transport sînt prohibite de legislaţie de a fi introduse sau scoase din Republica Moldova din considerente de securitate a statului, de asigurare a ordinii publice şi morale, de protecţie a mediului înconjurător, a obiectelor de artă, obiectelor de valoare istorică şi arheologică, de apărare a dreptului la proprietate intelectuală, de protecţie a pieţei interne, de apărare a altor interese ale Republicii Moldova.

(2) Mărfurile şi mijloacele de transport care cad sub incidenţa alin.(1) trebuie să fie scoase imediat din Republica Moldova sau returnate în ţară dacă nu sînt supuse confiscării conform legislaţiei Republicii Moldova, acordurilor internaţionale la care aceasta este parte.

(3) Scoaterea sau returnarea mărfurilor şi mijloacelor de transport în Republica Moldova se efectuează din contul persoanei care trece mărfurile peste frontiera vamală sau din contul transportatorului. Dacă mărfurile şi mijloacele de transport nu pot fi scoase sau returnate imediat pe teritoriul vamal, ele sînt păstrate în depozite provizorii cel mult 3 zile.

(4[1]) Se permite introducerea şi plasarea sub regim vamal de import a mijloacelor de transport, indiferent de termenul lor de exploatare:

1) importate pentru transportarea persoanelor cu dizabilităţi ale aparatului locomotor în temeiul prevederilor art.49 alin.(3) din Legea nr.60/2012 privind incluziunea socială a

persoanelor cu dizabilităţi, clasificate la poziţia tarifară 8703 (cu capacitatea cilindrică a motorului de pînă la 2500 cm^3 inclusiv);

2) importate cu titlu gratuit (donaţie), destinate pentru:

a) scopuri medicale, clasificate la poziţiile tarifare 8702 şi 8703;

b) stingerea incendiilor, clasificate la poziţia tarifară 870530000;

c) curăţarea străzilor, împrăştiat materiale, colectarea deşeurilor, clasificate la poziţia tarifară 8705.

Pot beneficia de facilitatea fiscală şi vamală respectivă atît beneficiarii, cu condiţia utilizării mijloacelor de transport menţionate exclusiv în conformitate cu destinaţia lor finală, cît şi persoanele terţe care au importat aceste mijloace de transport către beneficiari.

Beneficiarii şi persoanele terţe nu pot comercializa, dona, transmite prin moştenire sau orice altă formă de dare în posesie ori folosinţă, transmite în arendă, locaţiune, uzufruct, leasing operaţional sau financiar mijloacele de transport menţionate. În cazul în care aceste prevederi nu se respectă, sumele TVA, accizele, taxa vamală şi taxa pentru efectuarea procedurilor vamale se calculează şi se achită de către beneficiar sau de către persoana terţă, în funcţie de cine a plasat aceste mijloace de transport sub regimul vamal de import, de valoarea în vamă a mijloacelor de transport şi/sau de capacitatea cilindrică a motorului la data importului.

Prin derogare de la aceste prevederi, după expirarea termenului de 5 ani de la data beneficierii de scutire de drepturi de import, beneficiarilor din rîndul persoanelor cu dizabilităţi ale aparatului locomotor li se permite comercializarea mijloacelor de transport.

Modul de introducere, plasare sub regim vamal de import a mijloacelor de transport menţionate şi de beneficiere de facilitatea fiscală respectivă este stabilit de Guvern

(5) Persoanele fizice şi juridice care au obţinut titlul de proprietate asupra mijloacelor de transport auto introduse în Republica Moldova sînt responsabile pentru achitarea drepturilor de import dacă acestea nu au fost vămuite la organele vamale.

(6) Mijloacele de transport auto care, la introducerea în Republica Moldova, nu au fost plasate în careva regim vamal sau destinaţie vamală nu pot fi înmatriculate la Agenţia Servicii Publice. Se interzice înmatricularea primară a mijloacelor de transport auto, a caroseriilor şi a motoarelor prohibite introducerii pe teritoriul Republicii Moldova.

(7) Înmatricularea de stat a mijloacelor de transport auto, în temeiul titlurilor de proprietate, se efectuează cu condiţia prezentării actelor vamale, stabilite de Autoritatea centrală a Serviciului Vamal, care confirmă autorizarea plasării mijlocului de transport în circuitul liber pe teritoriul Republicii Moldova de către Serviciul Vamal.

(8) Drept bază la calcularea termenului de exploatare a mijlocului de transport auto, a motorului şi a caroseriei se ia anul de fabricaţie. Anul de fabricaţie se stabileşte în baza datelor ce se conţin în certificatul de înmatriculare (paşaportul tehnic) şi în codul VIN (numărul de identificare al vehiculului). În cazul necorespunderii datelor din documentele de înmatriculare cu cele din codul VIN, drept bază se iau datele uzinei producătoare a vehiculului sau informaţia obţinută de la dealerii autorizaţi ai producătorilor de maşini. În cazul în care o persoană prezintă copii ale actelor de înmatriculare, eliberate anterior de ţara exportatoare a vehiculului, şi există suspiciuni privind anul de fabricaţie indicat în aceste copii, anul de fabricaţie se stabileşte în baza datelor uzinei producătoare sau în baza informaţiei obţinute de la dealerii autorizaţi ai producătorilor de maşini. Dacă, prin aceste

metode, nu se stabileşte anul de fabricaţie a vehiculului supus evidenţei în Registrul de stat al transporturilor, se face menţiunea respectivă în sistemul informaţional "Asycuda World".

(9) Introducerea în ţară şi plasarea sub orice destinaţie vamală a anvelopelor din cauciuc uzate (subpoziţia tarifară 401220000), a deşeurilor, cu excepţia deşeurilor obţinute sau generate în urma activităţii rezidenţilor pe teritoriul zonelor libere, a resturilor şi a bavurilor de cauciuc nedurificat, chiar transformate în pulbere sau granule (poziţia tarifară 400400000), a părţilor şi a accesoriilor uzate pentru autovehicule, componente ale sistemelor de frânare şi de direcţie, de la poziţiile tarifare stabilite de Guvern, sunt interzise.

(10) Prin derogare de la prevederile alin.(9), se permite introducerea în regim de tranzit a mărfurilor menţionate la alin.(9) cu condiţia prezentării pentru lotul respectiv a notificării privind transportarea transfrontieră a deşeurilor, eliberată conform prevederilor normative în vigoare.

În conformitate cu prevederile ***art. 127[13] Cod Vamal***,

(1) Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

(2) Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Totodată, conform ***art. 128 Cod Vamal***,

(1) Obligaţia vamală se stinge prin:

a) plata acesteia;

b) renunţarea la încasare, în cazul cînd se constată că este nedatorată;

c) anulare, ca o consecinţă a anulării declaraţiei vamale;

d) expirarea termenului de prescripţie de 6 ani;

d[1]) scădere;

f) confiscarea definitivă a mărfurilor şi/sau mijloacelor de transport, indiferent de termenul de exploatare, ori încasarea contravalorii acestora;

g) distrugerea mărfurilor din dispoziţia organului vamal sau abandonarea acestora în favoarea statului;

h) distrugerea sau pierderea mărfurilor cauzată de o forţă majoră;

i) scăderea cantitativă a mărfurilor, ca urmare a unor factori naturali, pentru partea corespunzătoare procentului de scădere;

j) comercializarea bunurilor în conformitate cu prevederile Codului fiscal, sechestrate şi/sau ridicate de către organul vamal;

k) încheierea regimului vamal de admitere temporară conform art.184[1] alin.(8).

(2) Stingerea obligaţiei vamale în cazurile specificate la alin.(1) lit.f)-i) se operează numai atunci cînd situaţiile s-au produs înainte de acordarea liberului de vamă.

(3) Stingerea obligaţiei vamale prin compensare se efectuează din iniţiativa organului vamal (fără acordul plătitorului vamal) şi/sau la cererea plătitorului vamal, prin trecerea în contul obligaţiei a sumelor plătite în plus, înregistrate la dreptul de import respectiv sau la

alte plăţi. Modul şi procedura de stingere prin compensare se stabilesc de Ministerul Finanţelor.

(4) În cazul emiterii de către organul vamal a deciziei de regularizare, stingerea prin compensare a obligaţiei vamale constatate se efectuează după expirarea termenului de achitare benevolă de 10 zile calendaristice, calculat din momentul aducerii la cunoştinţa plătitorului vamal a deciziei de regularizare.

(5) Stingerea obligaţiei vamale prin scădere are loc în situaţiile în care plătitorul vamal persoană fizică:

a) a decedat;

b) este declarat mort;

c) este declarat dispărut fără urmă;

d) este supus măsurii de ocrotire judiciare (ocrotire provizorie, curatelă sau tutelă).

(6) În cazurile enumerate la alin.(5), stingerea obligaţiei prin scădere se face în mărimea întregii obligaţii vamale – dacă persoana nu a lăsat (nu dispune de) bunuri – sau în mărimea părţii nestinse din obligaţia vamală – dacă averea lăsată de ea (averea existentă) este insuficientă.

(7) Stingerea obligaţiei vamale prin scădere a plătitorului vamal persoană juridică are loc în urma încetării activităţii lui prin lichidare, inclusiv pe cale judiciară, sau prin reorganizare şi în cazul prevăzut la art.129 alin.(8).

(8) Stingerea obligaţiei vamale prin scădere are loc în temeiul unei decizii a conducerii organului vamal care administrează obligaţia vamală respectivă, inclusiv în cazul cînd stingerea ei prin executare silită în conformitate cu prezentul cod este imposibilă.

***Articolul 202²*.** Reverificarea declaraţiei vamale

(1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

(2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern.

(3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

(4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare.

(5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Conform ***pct. 28-29 din Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităţilor fiscale şi vamale la importul mijloacelor de transport cu destinaţie special, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 20.04.2016***

28. Se permite conducerea mijloacelor de transport introduse în condiţiile menţionate la art.124 alin.(14) pct.1) din Codul fiscal nr.1163/1997, art.28 lit.z) pct.1 din Legea nr.1380/1997 cu privire la tariful vamal şi pct.11 subpct.1) din nota la anexa nr.2 la aceeaşi lege, art.20 alin.(4^1) pct.1) din Codul vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, doar de către persoanele cu dizabilităţi ale aparatului locomotor sau de către persoanele abilitate cu atribuţii de însoţire/îngrijire a acestora, împuternicite cu acest drept în baza certificatului eliberat de către structura teritorială de asistenţă socială, conform anexei nr.4 la prezentul Regulament.

29. Conducerea mijloacelor de transport destinate transportării persoanelor cu dizabilităţi de către alte persoane decît cele menţionate la pct.28 pe perioada aflării acestora în posesia şi folosinţa persoanelor cu dizabilităţi ale aparatului locomotor se sancţionează şi se aplică măsuri de înlăturare de la conducerea vehiculului, conform legislaţiei.

În context instanța reține că, calcularea drepturilor de import ca rezultat al pretinsei nerespectări a destinaţiei finale a mărfurilor ce au beneficiat la import de tratament tarifar favorabil, reprezintă o măsură disproporţionată, deoarece impune reclamantul la o obligaţie atât de grea astfel fiind calculate obligaţii vamale datorate de reclamant în sumă de 101 783,48lei în raport cu valoarea automobilului importat de reclamant de model Volkswagen Passat, şasiu nr. *****, anul fabricării 2008, capacitatea cilindrică 1 968 cm3, diesel, greutatea 1.594,00 kg, declarat la codul tarifar *****7, procurat din Bulgaria, cu valoarea în vamă în mărime de 38 640,00 lei", ce reprezintă o sarcină specială şi exorbitantă de natură să întrerupă echilibrul just dintre interesele aflate în joc (RADOVICI ŞI STANESCU contra ROMÂNIEI, par. 89), doar pentru faptul că reclamantul a omis să se conformeze cerinţelor cu privire la modul de acordare cet. Bucăţele Ion a dreptului de a conduce acest mijloc de transport.

Totodată, pct. 29 din Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităţilor fiscale şi vamale la importul mijloacelor de transport cu destinaţie special, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 20.04.2016, prevede drept sancţiune - Conducerea mijloacelor de transport destinate transportării persoanelor cu dizabilităţi de către alte persoane decît cele menţionate la pct.28 pe perioada aflării acestora în posesia şi folosinţa persoanelor cu dizabilităţi ale aparatului locomotor se sancţionează şi se aplică măsuri de înlăturare de la conducerea vehiculului, conform legislaţiei.

Mai mult, folosirea eventual de către persoana fizică Turchin Ilia la traversarea frontierei de stat prin postul vamal 2010 Sculeni, care se afla în calitate de şofer a automobilului reclamantului, din explicațiile ultimului - nu a urmărit scopul investirii numitului Turchin Ilia cu dreptul de a conduce acest mijloc de transport potrivit destinaţiei sale finale. Or, nerespectarea de către cet. Turchin Ilia a prevederilor pct. 28 din Regulamentul cu privire la modul de aplicare a facilităţilor fiscale şi vamale la importul mijloacelor de transport cu destinaţie special, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 474 din 20.04.2016, urma a fi sancţionată, la momentul trecerii frontierei de stat, prin înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport, conform legislaţiei. Însă, chiar şi deplasarea peste frontiera de stat, reclamantul a explicat-o cu necesitatea procurării de către fiul său a unor medicamente necesare reclamantului, iar la traversarea frontierei se solicită prezentarea unui act ce adevereşte dreptul de a conduce.

Legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat.

În concordanță cu ***art. 31 din Codul administrativ***, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit ***art. 32 din Codul administrativ***, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu ***art. 38 din Codul administrativ***, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu ***art. 94 din Codul administrativ***, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit ***art. 118 din Codul administrativ***, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu ***art. 120 din Codul administrativ***, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În conformitate cu ***art. 132 din Codul administrativ***, prin emiterea unui act administrativ individual se înţelege atât emiterea lui de către prim-ministru şi autorităţile publice cu conducere unipersonală, cât şi adoptarea lui de către Guvern şi autorităţile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorităţi publice adoptă decizii prin vot.

Conform ***art. 137 din Codul administrativ***, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

În consonanță cu ***art. 141 din Codul administrativ***, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvârşirea unei fapte ilegale, care constituie o componenţă de contravenţie sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

În cazul nulităţii parţiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

În continuare, se va releva că activitatea administrativă/procedura administrativă impune o serie de rigori care trebuie urmate și respectate necondiționat de autoritățile publice pentru ca produsul materializat în urma acestei activități să nu sufere de vicii și deficiențe juridice, pasibile să determine nulitatea sau anularea lui.

În acest sens, verificând legalitatea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, sub aspectul corespunderii cu exigențele instituite de Codul administrativ, instanța constată următoarele:

- actul administrativ a fost adoptat în lipsa inițierii unei proceduri administrative și cercetării din oficiu a faptelor;

- actul administrativ a fost emis de către autoritatea publică cu încălcarea dreptului discreționar;

- actul a fost adoptat cu încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și în lipsa motivării;

- *actele au fost adoptate cu încălcarea principiului securităţii raporturilor juridice, fiind încălcat dreptul reclamantului la conducerea mijloacelor de transport introduse în condiţiile menţionate la art.124 alin.(14) pct.1) din Codul fiscal nr.1163/1997, art.28 lit.z) pct.1 din Legea nr.1380/1997 cu privire la tariful vamal şi pct.11 subpct.1) din nota la anexa nr.2 la aceeaşi lege, art.20 alin.(4[1]) pct.1) din Codul vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, doar de către persoanele cu dizabilităţi ale aparatului locomotor sau de către persoanele abilitate cu atribuţii de însoţire/îngrijire a acestora, împuternicite cu acest drept în baza certificatului eliberat de către structura teritorială de asistenţă socială.*

Dezvoltând unele aspecte din cele specificate mai sus, instanța reține următoarele.

În conformitate cu prevederile ***art. 69 alin. (1) Cod Administrativ***, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

Totodată potrivit ***art. 70 alin. (1) Cod Administrativ***, dacă iniţiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Cu privire la încălcarea dreptului discreționar din partea Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, instanța reține ***prevederile art. 225 alin. (2) Cod Administrativ***: verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Cu referire la lipsa de motivare a actului administrativ contestat instanța reține că, în contradicție cu prevederile art.art. 118 alin. (1)-(3) și 120 alin. (1) lit.f) Cod Administrativ,

decizia de regularizare ***** din 15.06.2023, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, nu cuprind descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului actului adoptat, or motivarea completă este obligatorie, fiind parte integrantă a actului administrativ individual, condiționînd legalitatea acestuia.

În rezultat, analizînd deficiențele admise pe parcursul procedurii administrative din partea Serviciului Vamal, instanța conchide că unica modalitate de remediere a drepturilor reclamantului în situația dedusă spre examinare, este anularea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și răspunsul cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023.

Prin urmare instanța va admite cererea de chemare în judecată depusă de către Codreanu Nicolae împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și a răspunsului cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Codreanu Nicolae împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea deciziei de regularizare ***** din 15.06.2023, anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și a răspunsului cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023, se admite.

Se anulează decizia de regularizare ***** din 15.06.2023, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale ***** din 29.05.2023, precum și răspunsul cu privire la cererea prealabilă nr. ***** din 26.07.2023

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii